

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 5 mars 2007

Nr 210—215

INNEHÅLL

Nr		Sidan
210	Lag om ändring av 2 § i lagen om försök med samarbete inom regioner	735
211	Statsrådets förordning om stödbeloppet för studiepenning för lantbruksföretagare 2007	736
212	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd ..	737
213	Statsrådets förordning om kännetecknen för en funktionellt och ekonomiskt självständig gårdsbruksenhet	739
214	Statsrådets förordning om bedömning av markens föroreningsgrad och saneringsbehovet	741
215	Statsrådets beslut om de allmänna riktlinjerna för Finlands Industriinvestering Ab:s verksamhet .	747

Nr 210

Lag

om ändring av 2 § i lagen om försök med samarbete inom regioner

Given i Helsingfors den 2 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juni 2002 om försök med samarbete inom regioner (560/2002) 2 § 6 punkten, sådan den lyder i lag 1199/2004, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas inom följande regioner (*försöksregioner*):

6) Lahtis stadsregion, till vilken hör kommunerna Asikkala, Heinola, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahtis, Nastola, Orimattila, Padasjoki och Sysmä,

Denna lag träder i kraft den 15 mars 2007.

Helsingfors den 2 mars 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

RP 274/2006
FvUB 41/2006
RSv 318/2006

35—2007

895043

Nr 211

Statsrådets förordning
om stödbeloppet för studiepenning för lantbruksföretagare 2007

Given i Helsingfors den 1 mars 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 7 § 1 mom. i lagen av den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001):

1 §

Allmänt

Av de medel som i statsbudgeten för 2007 har anvisats för nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen får ett belopp av högst 0,8 miljoner euro användas såsom i 6 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) avsett annat nationellt stöd som betalas till lantbruksföretagare som studiepenning för lantbruksföretagare 2007 i enlighet med vad som bestäms i denna förordning.

2 §

Ansökan om och utbetalning av stöd

Det stöd som avses i denna förordning skall sökas skriftligen hos arbetskrafts- och näringscentralen, som beslutar om stödets belopp samt om beviljande och utbetalning av stödet. Vid utbetalningen används 2007 års

Helsingfors den 1 mars 2007

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

moment 30.20.40 samt stödkod 2520. Som stödår anges 2006 för studier som bedrivits år 2006 och 2007 för studier som bedrivits år 2007.

3 §

Rättelse, återkrav, övervakning och tystnadsplikt

Vid administreringen av det stöd som avses i denna förordning iakttas beträffande rättelse, återkrav av redan utbetalt stöd, övervakning och tystnadsplikt vad som bestäms i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsar (1336/1992).

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 7 mars 2007.

Äldre regeringssekreterare Heikki Koponen

Nr 212

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd

Given i Helsingfors den 1 mars 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 12 oktober 2006 om upprättande av den nationella reserven, stödnivåer och fastställande av stödrättigheter inom systemet med samlat gårdsstöd (887/2006) 4 och 5 § samt

fogas till 2 § 1 mom. en ny 15 punkt som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

15) *stödår* det år då stöd enligt systemet med samlat gårdsstöd söks.

4 §

Regionalt enhetligt stöd

Det regionala taket för direktstöd fås genom att från det nationella taket för direktstöd subtrahera den andel enligt 3 § som används för att upprätta den nationella reserven och fördela det sålunda erhållna takbeloppet på stödregionerna. När det gäller direktstöd fördelas takbeloppet på basis av den regionala fördelningen av de stöd som betalats under referensperioden. När det gäller mjölkbidrag fördelas takbeloppet på basis av den regionala fördelningen av de referenskvantiteter för mjölk som mjölkproducenterna förfogat över den 31 mars 2006 och när det gäller prissänkingsersättningen för socker och tilläggsersättningen under övergångsperioden fördelas takbeloppet på basis av den regionala fördelningen av grundleveransrät-

tigheterna för socker under regleringsåret 2005/2006.

Taket för det regionalt enhetliga stödet erhålls genom att från det regionala taket för direktstöd subtrahera de i 4 § i förordningen om gårdsstöd I fastställda stöd som är bundna till produktionen och som betalats till stödregionen samt den andel som inom ifrågavarande stödregion används till de gårdsspecifika tilläggsdelar som anges i 3 § 1 mom. i lagen om gårdsstöd. I enlighet med artikel 58.3 i rådets förordning om gårdsstöd fastställs taket för det regionalt enhetliga stödet för stödår 2006 till följande belopp:

Stödregioner	euro
A	93 502 126
B—C1	229 269 573
C2—C4	112 910 818

Det regionalt enhetliga stödet bestäms som en kvot av taket för det regionalt enhetliga stödet och den stödberättigande arealen enligt artikel 59.3 i rådets förordning om gårdsstöd. För den stödberättigande arealen skall användas det antal stödberättigande hektar enligt artikel 44.2 i rådets förordning om gårdsstöd som har uppgetts på jord- och skogsbruksministeriets jordbruksskiftesblankett nr 102B för 2006, med beaktande av den stödberätti-

gande areal som konstaterats vid en eventuell övervakning. Som sådan stödberättigad areal som avses i artikel 59.3 i rådets förordning om gårdsstöd fastställs för stödår 2006 följande antal hektar på regional nivå:

Stödregioner	hektar
A	379 165
B—C1	1 170 712
C2—C4	739 588

I fråga om gårdsstödsrättigheterna för det regionalt enhetliga stödet används per stödberättigande hektar för stödåren 2006—2010 följande belopp:

Stödregioner	euro
A	246,60
B—C1	195,84
C2—C4	152,67

Helsingfors den 1 mars 2007

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

5 §

Värdet av tilläggsdelen för sockerbeta

Som värde av den gårdsspecifika tilläggsdel för sockerbeta för som fastställs på basis av sockermängden i gällande grundleveransrättighet regleringsåret 2005/2006 används 65,54 euro per ton grundleveransrättighet stödår 2006.

Värdet av tilläggsdelen för sockerbeta för stödår 2007 fås genom att multiplicera värdet av den i 1 mom. avsedda tilläggsdelen för sockerbeta för stödår 2006 med talet 1,218.

Denna förordning träder i kraft den 7 mars 2007.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Esa Hiiva

Nr 213

Statsrådets förordning**om kännetecknen för en funktionellt och ekonomiskt självständig gårdsbruksenhet**

Given i Helsingfors den 1 mars 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 2 a § i lagen av den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), sådan denna paragraf lyder i lag 1446/2006, och 3 § 2 mom. i lagen av den 29 december 2006 om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd (1440/2006):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas vid bedömning av en gårdsbrukshets funktionella och ekonomiska självständighet.

2 §

Kännetecknen för en funktionellt självständig gårdsbruksenhet

Vid bedömningen av en gårdsbrukshets funktionella självständighet skall följande omständigheter granskas:

- 1) hur produktionsverksamheten på gårdsbruksheten är ordnad,
- 2) att de tillstånd, anmälningar och registreringar som behövs i produktionsverksamheten är adekvata samt att de uppgifter som lämnats till olika myndigheter är enhetliga, samt
- 3) ägarförhållandena gällande gårdsbruksheten och sökandens delägarskap i andra företag eller sammanslutningar som bedriver jordbruksverksamhet, i synnerhet om jordbruket delas eller har delats så att det bedrivs i olika företag eller sammanslutningar eller om nya företag eller sammanslut-

ningar grundas och dessa arrangemang påverkar sökandens rätt till stöd eller beloppet av stöd.

Vid den granskning som avses i 1 mom. 1 punkten skall man beakta de funktionella arrangemangen gällande arbetena på gårdsbruksheten i fråga samt ägarförhållandena gällande de produktionsmedel som används i gårdsbrukshetens produktion och produktionsmedlens ändamålsenlighet i förhållande till produktionsverksamheten och dess omfattning.

3 §

Kännetecknen för en ekonomiskt självständig gårdsbruksenhet

En ekonomiskt självständig gårdsbrukshet skall vara en skattemässigt självständig enhet. Som en skattemässigt självständig enhet betraktas också en sammanslutning enligt 4 § i inkomstskattelagen (1535/1992).

Oberoende av om övriga kännetecknen uppfylls betraktas av jordbrukssammanslutningarna såsom ekonomiskt självständiga sökande endast de sammanslutningar som i beskattningen behandlats såsom beskattningssammanslutningar. Innan skattemyndigheten har godkänt en sammanslutning som beskatt-

ningssammanslutning, betraktas som bevis på att en sammanslutning föreligger att till skattemyndigheten lämnats en anmälan om att verksamheten inletts och om ett beslut om registrering av detta.

Förutom vad som föreskrivs i 1 mom. skall odlaren bedriva jordbruksproduktion i enlighet med principerna för företagsverksamhet så att han eller hon svarar för besluten gällande produktionen och utvecklandet av denna, för anskaffningen av produktionsinsatser, för marknadsföringen av produkter

och för andra förpliktelser som hör till företagsverksamheten samt bär den risk som ingår i företagsverksamheten.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 7 mars 2007.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 1 mars 2007

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör *Esa Hiiva*

Nr 214

Statsrådets förordning**om bedömning av markens föroreningsgrad och saneringsbehovet**

Given i Helsingfors den 1 mars 2007

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av 14 § 1 mom. i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om bedömning av markens föroreningsgrad och saneringsbehovet.

Förordningen tillämpas inte på bedömning av föroreningsgraden och saneringsbehovet i fråga om avlagringar på botten av vattendrag.

2 §

Bedömning av föroreningsgraden och saneringsbehovet

Bedömningen av markens föroreningsgrad och saneringsbehovet skall grunda sig på en bedömning av de risker eller olägenheter som skadliga ämnen i marken orsakar hälsan och miljön. Vid bedömningen skall beaktas

1) **halterna, de totala mängderna, egenskaperna, läget och bakgrundskoncentrationerna av skadliga ämnen i marken;** med *bakgrundskoncentration* avses de normala halter skadliga ämnen som naturligt förekommer i marken eller sådana förhöjda halter som förekommer i ytjorden på ett vidsträckt område i omgivningen kring det område som misstänks vara förorenat,

2) mark- och grundvattenförhållandena på det område som misstänks vara förorenat samt de faktorer som bidrar till att skadliga ämnen förs in till och sprids på området och utanför området,

3) nuvarande och planerat användnings- syfte för det område som misstänks vara förorenat och dess omgivning eller grundvattnet,

4) möjligheten att bli exponerad för skadliga ämnen på kortare och längre sikt,

5) hur allvarliga och sannolika de olägenheter som orsakas hälsan och miljön till följd av exponeringen är samt de skadliga ämnens eventuella samfälliga effekt,

6) osäkerhetsfaktorer i fråga om de forskningsrön och andra utgångsuppgifter samt bedömningsmetoder som används.

Om omständigheterna förändras skall markens föroreningsgrad och saneringsbehovet vid behov bedömas på nytt.

3 §

Tillämpning av tröskelvärdena

Markens föroreningsgrad och saneringsbehovet skall bedömas, om halten av ett eller flera skadliga ämnen i marken överskrider det tröskelvärde som anges i bilagan till denna förordning. På de områden där bak-

grundskoncentrationen är högre än tröskelvärdet betraktas bakgrundskoncentrationen som utvärderingströskel.

4 §

Tillämpning av riktvärdena

 När markens föroreningsgrad och saneringsbehovet skall bedömas kan de riktvärden för skadliga ämnen i marken som anges i bilagan till denna förordning användas som hjälp.

Marken anses i allmänhet vara förorenad, om inte något annat följer av den bedömning som avses i 2 §

1) på ett område som används som industri-, lager- eller trafikområde eller som något annat motsvarande område, om halten av ett eller flera skadliga ämnen överskrider det högre riktvärdet,

2) på andra områden än de som avses i 1 punkten, om halten av ett eller flera skadliga ämnen överskrider det lägre riktvärdet.

Helsingfors den 1 mars 2007

Miljöminister *Stefan Wallin*

5 §

Utredning av föroreningsgrad och bakgrundskoncentration

I syfte att utreda markens föroreningsgrad och bakgrundskoncentration skall tas prover, som på ett gott sätt representerar det område som undersöks, dess jordmån och grundvattnen.

Undersökningarna av skadliga ämnen skall grunda sig på standardiserade eller i fråga om tillförlitlighet motsvarande metoder.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2007.

På miljötillstånds- och anmälningsärenden som anhängiggjorts innan förordningen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Miljöråd Olli Pakkala

TRÖSKEL- OCH RIKTVÄRDEN FÖR HALTEN AV SKADLIGA ÄMNEN I MARKEN

I bilagan ingår tröskel- och riktvärdena för halten av vissa skadliga ämnen som allmänt förekommer i marken såsom totalkoncentration per torrsubstans. Tröskel- och riktvärdena för oorganiska ämnen jämförs med det resultat som uppmätts med en partikelstorlek under 2 mm. Om det finns skäl att misstänka att andra skadliga ämnen än de som ingår i denna bilaga förekommer i marken eller att oorganiska ämnen förekommer med en partikelstorlek på över 2 mm eller i en form som är skadligare än normalt, skall även dessa beaktas vid bedömningen av jordens föroreningsgrad och saneringsbehovet.

Riktvärdena har fastställts antingen utgående från ekologiska risker (e) eller hälsorisker (t). Om risken att grundvattnet förorenas är större än normalt vid halter som är lägre än riktvärdet, har ämnet märkts med bokstaven p.

Jämförelsen av halten av skadliga ämnen i **marken** med tröskel- och riktvärdena kan förutom med hjälp av enskilda uppmätta halter dessutom göras med hjälp av statistiska mått, som beskriver olika haltfördelningar på området, om man har tillgång till ett tillräckligt antal mätresultat för statistisk behandling och om detta annars är motiverat för utvärderingen.

Ämne (symbol)	Naturlig halt ¹ mg/kg	Tröskelvärde mg/kg	Lägre riktvärde mg/kg	Övre riktvärde mg/kg
<i>Metaller och halvmetaller²</i>				
Antimon (Sb) (p)	0,02 (0,01-0,2)	2	10 (t)	50 (e)
Arsenik (As) (p)	1 (0,1-25)	5	50 (e)	100 (e)
Kvicksilver (Hg)	0,005 (< 0,005-0,05)	0,5	2 (e)	5 (e)
Kadmium (Cd)	0,03 (0,01-0,15)	1	10 (e)	20 (e)
Kobolt (Co) (p)	8 (1-30)	20	100 (e)	250 (e)
Krom (Cr)	31 (6-170)	100	200 (e)	300 (e)
Koppar (Cu)	22 (5-110)	100	150 (e)	200 (e)
Bly (Pb)	5 (0,1-5)	60	200 (t)	750 (e)
Nickel (Ni)	17 (3-100)	50	100 (e)	150 (e)
Zink (Zn)	31 (8-110)	200	250 (e)	400 (e)
Vanadin (V)	38 (10-115)	100	150 (e)	250 (e)
<i>Övriga oorganiska ämnen</i>				
Cyanid (CN)		1	10	50
<i>Aromatiska kolväten</i>				
Bensen (p)		0,02	0,2 (t)	1 (t)
Toluen (p)			5 (t)	25 (t)
Etylbensen (p)			10 (t)	50 (t)
Xylen ³ (p)			10 (t)	50 (t)
TEX ⁴		1		
<i>Polycykliska aromatiska kolväten</i>				
Antracen		1	5 (e)	15 (e)
Benso(a)antracen		1	5 (e)	15 (e)
Benso(a)pyren		0,2	2 (t)	15 (e)
Benso(k)fluoranten		1	5 (e)	15 (e)
Fenantren		1	5 (e)	15 (e)
Fluoranten		1	5 (e)	15 (e)
Naftalen		1	5 (e)	15 (e)
PAH ⁵		15	30 (e)	100 (e)
<i>Polyklorerade bifenyler (PCB) samt polyklorerade dibens-p-dioxiner och -furaner (PCDD/F)</i>				
PCB ⁶		0,1	0,5 (t)	5 (e)
PCDD-PCDF-PCB ⁷		0,00001	0,0001 (t)	0,0015 (e)

Ämne (symbol)	Tröskelvärde mg/kg	Lägre riktvärde mg/kg	Övre riktvärde mg/kg
<i>Klorerade alifatiska kolväten</i>			
Diklormetan (p)	0,01	1 (t)	5 (t,e)
Vinylklorid (p)	0,01	0,01 (t)	0,01 (t)
Dikloreten ³ (p)	0,01	0,05 (t)	0,2 (t)
Trikloreten (p)	0,01	1 (e,t)	5 (e)
Tetrakloreten (p)	0,01	0,5 (t)	2 (t)
<i>Klorbensener</i>			
Triklorbensener ³	0,1	5 (t)	20 (e)
Tetraklorbensener ³	0,1	1 (t)	5 (e)
Pentaklorbensen	0,1	1 (t)	5 (e)
Hexaklorbensen	0,01	0,05 (t)	2 (e)
<i>Klorfenoler</i>			
Monoklorfenoler ³ (p)	0,5	5 (e,t)	10 (e)
Diklorfenoler ³ (p)	0,5	5 (t)	40 (e)
Triklorfenoler ³ (p)	0,5	10 (e,t)	40 (e)
Tetraklorfenoler ⁴ (p)	0,5	10 (e,t)	40 (e)
Pentaklorfenol (p)	0,5	10 (e,t)	20 (e)
<i>Bekämpningsmedel och biocider</i>			
Atrazin (p)	0,05	1 (e)	2 (e)
DDT-DDD-DDE ⁸	0,1	1 (e)	2 (e)
Dieldrin	0,05	1 (e)	2 (e)
Endosulfan ⁹ (p)	0,1	1 (e)	2 (e)
Heptaklor	0,01	0,2 (t)	1 (e)
Lindan (p)	0,01	0,2 (t)	2 (e)
TBT-TPT ¹⁰	0,1	1 (e)	2 (e)
<i>Oljekolvätefraktioner och oxygenater</i>			
MTBE-TAME ¹¹	0,1	5 (t)	50 (t)
Bensinfraktioner (C5-C10 ¹²)		100	500
Mellanfraktioner (>C10-C21 ¹²)		300	1000
Tunga oljefraktioner (>C21-C40 ¹²)		600	2000
Oljefraktioner (>C10-C40 ¹²)	300		

¹ Medianen av den naturliga halten av moränens finmaterial och dess variation bestämd genom extrahering med kungsvatten, frånsett kvicksilver pyrolytiskt bestämd. Vid platsspecifika bedömningar bör beaktas, att speciellt i lera kan de naturliga halterna vara betydligt högre än halterna uppmätta i morän.

² De på ekologiska grunder fastställda riktvärdena för metaller och halvmetaller har härletts genom att till den beräknade halten som beskriver ämnets godtagbara ekologiska risk tillägga mineraljordens genomsnittliga naturliga halt. På motsvarande sätt kan man vid platsspecifika bedömningar beakta områdets naturliga halt, om denna utretts på ett tillförlitligt sätt.

³ Summahalt, inkluderar isomererna.

⁴ Summahalt, inkluderar följande föreningar: toluen, etylenbensen och xylen.

⁵ Summahalt av PAH- föreningar, inkluderar följande föreningar: antracen, acenaften, asenaftalen, benso(a)antracen, benso(a)pyren, benso(b)fluoranten, benso(ghi)perylene, benso(k)fluoranten, dibens(a,h)antracen, fenantren, fluoranten, fluoren, indeno(1,2,3-c,d)pyren, **chrysen**, naftalen ja pyren.

⁶ Summahalten, inkluderar PCB-föreningarna 28, 52, 101, 118, 138, 153 och 180.

⁷ Summahalten angiven som WHO:s toxicitetsekvivalent och innehållande PCDD/F-föreningar samt dioxinliknande PCB-föreningar.

⁸ Summahalt, inkluderar följande föreningar: dikloridifenyltriklorethan (DDT), dikloridifenyldiklorethan (DDD) och dikloridifenyldikloretylen (DDE).

⁹ Summahalt, inkluderar följande föreningar: alfa-endosulfan och beta-endosulfan.

¹⁰ Summahalt, inkluderar följande föreningar: tributyltenn (TBT) **och** trifenyltenn (TPT).

¹¹ Summahalt, inkluderar följande föreningar: metyl-*tert*-butyleter (MTBE) och *tert*-amylmetyleter (TAME).

¹² n-paraffinserien i gaskromatografisk analys.

Nr 215

Statsrådets beslut**om de allmänna riktlinjerna för Finlands Industriinvestering Ab:s verksamhet**

Utfärdat i Helsingfors den 1 mars 2007

Statsrådet har i dag sedan ärendet har behandlats i statsrådets finansutskott på föredragning från handels- och industriministeriet och med stöd av 4 § 1 mom. lagen om statsbolaget Finlands Industriinvestering Ab (1352/1999) beslutat

fastställa de allmänna riktlinjerna för bolagets investeringsverksamhet som följer:

1 Bolagets uppgift enligt lagen och tyngdpunkterna i bolagets verksamhet

Finlands Industriinvestering Ab:s (nedan bolaget) uppgift är att stödja den finländska företagsverksamhetens tillväxt och internationalisering genom att göra kapitalinvesteringar både i fonder och direkt i målföretag. Investeringarna riktas i första hand till sådana objekt till vilka marknaden inte kanaliserar medel i tillräckligt stor omfattning.

Företaget bör iaktta god förvaltningspraxis i sin investerings- och övriga verksamhet.

Bolagets investeringar riktas till att förbättra finansieringen av företag som är i start- eller tillväxtskedet. Investeringarna görs i första hand via fonder. Av särskilt stor betydelse i detta sammanhang är grundande, utveckling och kapitalisering av sådana fonder som investerar i företag som befinner sig på groddstadiet eller i startskedet, skapande av ett regionalt nät av fonder samt kanalisering av finansiering från Europeiska unionen.

Investeringar kan också göras i större företagsprojekt som kräver risktagning på lång sikt.

Investeringarna har inga branschrestriktioner.

En investering som riktas till utlandet förutsätter ett finländskt intresse. Investeringen förväntas främja den ekonomiska utvecklingen i Finland antingen direkt eller indirekt. En dylik investering kan riktas till:

ett finländskt företags utländska dotter- eller delägarbolag som kan anses ha en gynnsam effekt på den ekonomiska utvecklingen i Finland.

ett utländskt företag som startar affärsverksamhet i Finland eller på annat vis gagnar ekonomin i Finland,

en utländsk kapitalfond, vars tillgångar delvis investeras på ett sätt som främjar finländsk företagsverksamhet.

2 Målen för bolagets investeringsverksamhet

Bolagets investeringsverksamhet har som mål att:

öka utbudet av kapital till innovativa företag på groddstadiet eller i start- och tillväxtskedet

främja kanaliseringen av privata medel till fonder som skall koncentrera sig på sådana företag som skall inleda sin verksamhet

främja kapitalplaceringsmarknadens funktion

för snabba kommersialiseringen av forsknings- och utvecklingsresultat och deras tillgänglighet internationellt

främja strukturomvandlingen inom näringslivet genom direkta investeringar som riktas i enlighet med de näringspolitiska målen

öka företagens möjligheter till tillväxt och internationalisering

främja kanaliseringen av EU:s kapitalplaceringsfinansiering till Finland

3 Hanteringen av investeringarna

Bolaget gör sina investeringar på samma villkor som en privat placerare. Utmärkande för de privata placeringarna är att de utgör minst hälften av objektets finansiering. (EGOT 2006/C 194/02 punkt 3.2)

Bolagets investeringar är tidsbundna och försedda med en plan för hur bolaget lösgör sig från investeringen.

I fråga om fondplaceringar sker bedömningen av kapitalfondens verksamhet och riskanalysen samt uppföljningen av fondens investeringsverksamhet investering för investering. Särskild uppmärksamhet skall fästas vid förvaltningsbolagets förmåga att erbjuda målföretagen sakkunskap för att utveckla affärsverksamheten.

I fråga om direkta investeringar i målföretagen bedöms medinvesterares roll och förmåga att utveckla målföretagets affärsverksamhet.

När investeringsbeslut fattas bedöms dessutom hur väl investeringen passar in i bolagets investeringsportfölj samt förhållandet mellan offentlig och privat finansiering.

3.1 Fonder som koncentrerar sig på företag som skall inleda sin verksamhet

Genom riktande av offentliga medel till den kapitalplaceringsverksamhet som koncentrerar sig på teknologiföretag på ett tidigt utvecklingsstadium skapas förutsättningar för det privata kapitalets inträde i fonder som

skall specialisera sig på företag på groddstadiet eller i ett tidigt utvecklingskede. Genom att uppmuntra den privata sektorns placeringar i företag på groddstadiet eller i startskedet hjälper bolaget företagen i skapandet av en kommersiellt utvecklad marknad. Det är viktigt med samarbete och koordination av arbetsfördelningen mellan dem som tillhandahåller statlig specialfinansiering för att de möjligheter som står till buds skall kunna utnyttjas effektivt i detta hänseende.

Bolaget ställer sin sakkunskap om administrationen av EU-finansiering till förfogande så att den delfinansiering som fås från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) samt den riskfinansiering som erhålls från Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska investeringsfonden (EIF) i en ökad omfattning riktas till Finland och kanaliseras i enlighet med de mål som har uppställts för bolagets verksamhet.

3.2 Direkta investeringar

Syftet med de direkta investeringarna är att sänka tröskeln för privata placerares inträde i projekt som är förenade med långvariga och svårbedömbara risker. Direkta investeringar möjliggör starten av nya utvecklingsbara och ur näringspolitisk synvinkel betydelsefulla projekt genom att katalysera finansiering av projekt samt genom att sprida risken. Dyliga projekt kan omfatta särskilt bransch- eller strukturarrangemang eller stora teknologiprojekt. Eventuella stora europeiska projekt och utländska investeringar i Finland kan också komma i fråga.

Målet för de direkta investeringarna är att diversifiera och förstärka produktionsstrukturen samt att säkerställa utnyttjandet av de satsningar som gjorts på forskning och utveckling och att kunnande och produktion kvarstannat i Finland. Vid bransch- och företagsarrangemang fästs uppmärksamhet vid en höjd teknologisk nivå samt vid sysselsättningspunkterna.

3.3 Andra investeringar

För att trygga bolagets affärsekonomiska lönsamhet på lång sikt och utöver den investeringsverksamhet som företaget idkar för att

uppfylla sin näringspolitiska uppgift i enlighet med punkterna 3.1 och 3.2 ovan kan företaget styra sina investeringar också in på andra fonder och direkta investeringar.

4 Verksamhetsprinciper och förfaranden

4.1 Verksamhetens lönsamhet

Bolagets verksamhet bör vara företagsekonomiskt lönsam på lång sikt (5–10 år). Lönsamheten bör vara på en sådan nivå att bolagets eget kapital ökar reellt.

Bolaget har en näringspolitisk uppgift. För fullgörandet av denna uppgift kan i fråga om enskilda investeringsbeslut dock undantagsvis större risker än normalt godkännas.

4.2 Riskhantering

Bolaget bör aktivt hantera sina risker. Bolagsstyrelsens roll framhävs i riskhanteringen; styrelsen fattar besluten om bolagets investeringar och övervakar att investeringsverksamheten genomförs.

Bolaget bör ha klara investeringsprinciper. Investeringsbesluten bör baseras på dokumenterade investeringsförslag, som i enlighet med praxis i branschen innehåller en grundlig analys av målföretaget. I analysen bör göras en bedömning av bl.a. investeringens lönsamhet, riskerna och lösgörandet.

Kapitalinvesteringarna och riskerna i anslutning till dem bör hanteras och aktivt följas upp under investeringarnas hela livscykel.

Bolaget fungerar i regel som minoritetsinvestorare både i kapitalplaceringsfonder och i enstaka målföretag.

Bolagets investeringsportfölj bör hanteras som en helhet så att bolagets investeringar är tillräckligt diversifierade och att lönsamheten på lång sikt inte äventyras.

Bolaget bör se till att handels- och industriministeriet som ägarens representant har möjlighet att följa utvecklingen av de risker som är förenade med investeringarna.

4.3 Investering av likvida medel

Bolagets likvida medel bör vara tillräckligt stora för att bolaget kan svara för sina inve-

steringsförbindelser. Likvida medel kan för en kort tid investeras så att investeringens värde bevaras.

4.4 Investeringsformer

Kapitalinvesteringarna bör i princip uppfylla följande kriterier: investeringen sker utan säkerhet, återbetalningen sker begränsat och utbetalningen av ränta eller annan avkastning sker begränsat. Dyliga investeringar kan omfatta investeringar i aktier, kapitallån och konvertibla lån. Vid investeringar kan bolaget dessutom använda sig av mellanfinansieringsinstrument. Dessa kännetecknas av att de är utan säkerhet och har en sämre ställning när det gäller förmånsrätt.

4.5 Investeringsråd

Som rådgivande organ har bolaget ett investeringsråd som består av intressegruppernas representanter. Investeringsrådet har till uppgift att stödja bolagets styrelse.

4.6 Samarbete

Bolaget bör verka i samarbete med övriga statliga specialfinansiärer.

5 Styrning, uppföljning och rapportering

Handels- och industriministeriet ger bolaget anvisningar om rapportering som tar hänsyn till behovet av uppföljning av och tillsyn över uppnåendet av de ägar-, närings- och teknologipolitiskt viktiga målen. Uppnåendet av de mål som uppställts för bolaget följs och utvärderas regelbundet. Handels- och industriministeriet skall ge separata anvisningar om uppföljningen och rapporteringen.

Handels- och industriministeriet kan ge bolaget uppdrag för uppnående av sådana mål som är viktiga med tanke på verkställandet av näringspolitiken med beaktande av de principer som anges i punkt 3.

I de fall där bolaget skall göra en direkt investering på mer än 20 miljoner euro för handels- och industriministeriet, efter att ha

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 215

mottagit ett förslag av bolagets styrelse, ärendet till statsrådets finanspolitiska ministerutskott för avgörande. Handels- och industriministeriet kan enligt egen prövning föra också andra liknande enskilda direkta investeringar till statsrådets finanspolitiska ministerutskott för avgörande.

Helsingfors den 1 mars 2007

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

6 Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 5 mars 2007. Genom detta beslut upphävs statsrådets beslut av den 17 februari 2000 om de allmänna riktlinjerna för Finlands Industriinvestering Ab:s verksamhet.

Biträdande avdelningschef Risto Paaermaa